

Pastir.

Jutraj na vse zgodaj, ko še komaj jutranja zárija zazori in pomoli na vzhodnej strani nebá svoje biserno lice in rumeni solnčni žarki obsipljejo vrhove gorá, polagoma se razlivajoč po dolinah, da bi se napojili z nežno rôsno kapljico, ki leži po zeleni travi, vže je na nogah naš pastir. Obleče se, umije, poklekne in opravi svojo jutranjo molitvico. Potlej opti torbico, naloženo s kruhom in sirom za južino. Zdaj stopi v hlev, da požene čredo na pašo. Zvest spremljevalec mu je pes Lisec, brez katerega bi skoro pastí ne mogel. Bistroumen in pameten je, privržen in zvest, srčen in hraber čuvaj. Staremu, neposlušnemu ovnu pokaže takój zobé, ako ne uboga, a ugrizniti ga vender ne sme, ker mu pastir ne dopušča, da bi kaj žalega storil miroljubnim in potrpežljivim, a vender tako pla-

him in boječim živalicam, kakor so njegove krotke ovčice. Prišedši na zeleni pašnik, razkropé se kodraste ovčke po osojnih bregovih ter mulijo sočnato travo, ki jim tako dobro diši. A naš pastir je vedno vesel in dobre volje, poje in svira na svojo piščalko, da se razlega daleč po širokem polji ter odmeva od zelenega gozda. In kadar solnce zopet pohiti k zapadu in se modro nebo zažari v večernej záriji, zbere pastir svojo čredo in se vrača domóv, kder ga čaka dobra večerja. Pač prijetno je pastirsko življenje! Zadovoljen z malim, živi pastir veselo in srečno, pojoč svojo mično pastirsko pesenco:

Tam v hlevu lesenem
Živince redim,
Na pašo jo gonim
Veselo živim.

Na paši veselje
S piščalko imam,
In pesence peti
Presladke tud' znam.

Radujem se, pojem
Pri čredi vse dni,
Ko ptica v goščavi
Živim brez skrbi.

